

РЕШЕНИЕ

№ 1934

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 104 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г. СТ. Г.

при участието на секретаря И.Р. А
като разгледа докладваното от Г. СТ. Г.Административно наказателно дело
№ 20231110216319 по описа за 2023 година

Р Е Ш Е Н И Е №

гр.София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав, в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:Г. Г.

при участието на секретаря И. А., като разгледа докладваното от съдия Г.
АНД №16319 по описа за 2023 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано въз

основа на подадена чрез административно-наказващия орган до съда жалба срещу наказателно постановление №22-4332-022918/10.11.2022 г. на началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР, с което на М. Е. Н. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП.

В депозираната пред съда жалба М.Е. Н. иска отмяна на постановлението и присъждане на сторените в производството разноски в размер на 480 лв.

М. Е. Н., редовно призована, не се явява лично, но се представлява от адв.В., който поддържа жалбата.

Административно-наказващият орган, редовно призован, не изпраща представител в съдебно заседание, но юр.Христов в писмени бележки моли за потвърждаване на процесното постановление и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното от фактическа страна:

Св.К. съставил АУАН на М. Е. Н., защото управляваното от нея МПС било с временни регистрационни табели и от временния талон се установило, че са изтекли.

При проверката процесното МПС било с временни регистрационни табели.

Въз основа на съставения акт наказващият орган в качеството си на оправомощено от министъра на вътрешните работи длъжностно лице е издал обжалваното наказателно постановление.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите С. и от писмените доказателства по делото.

Страните не са посочили и съдът не е констатирал наличието на други доказателства, които имат значение за установяване на фактите по случая.

Ето защо поради липса на други доказателства и с оглед на непротиворечивостта на събраните по делото, съдът го счете за изяснено в достатъчна степен, за да постанови решение.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните

правни изводи:

Жалбата е допустима – съдът приема, че е подадена в законния срок, видно от разписката за получен препис от наказателното постановление.

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване.

Съдът счита, че жалбата е основателна.

По делото не бяха установени времето и мястото на извършването на деянието, нито бе идентифицирано управлявано МПС.

Не се установи номерът на регистрационните табели и кога е изтекъл срокът на временната регистрация.

В постановлението е записано: "...изтекли транзитни регистрационни табели на 30.07.202 година ..."

Ето защо съдът намира, че съществено обстоятелство, свързано с обективната страна на деянието не е надлежно посочено.

С оглед на гореизложеното съдът счита, че постановлението като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Столична дирекция на вътрешните работи следва да се осъди да заплати на М.Е. Н. 400 лв. разноски за адвокатско възнаграждение, като съдът уважава направеното от юрк.Х. възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Делото е разгледано и приключило в две проведени открити съдебни заседания, адв.В. е взел участие в последното от тях и предметът не се отличава с фактическа и правна сложност.

Ето защо за разликата до 480 лв. съдът следва да отхвърли като неоснователно искането за разноски.

По тези мотиви съдът

РЕШИ:

На основание чл.63, ал.2, т.1 вр. чл.58д, т.1 от ЗАНН ОТМЕНЯ наказателно постановление №22-4332-022918/10.11.2022 г. на началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР като незаконосъобразно.

На основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати М. Е. Н., ЕГН ***** 400 лева разноски за адвокатско възнаграждение като ОТХВЪРЛЯ искането за разликата до 480 лв. като НЕОСНОВАТЕЛНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административно-процесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Районен съдия:

Г.Г.

Съдия при Софийски районен съд: _____